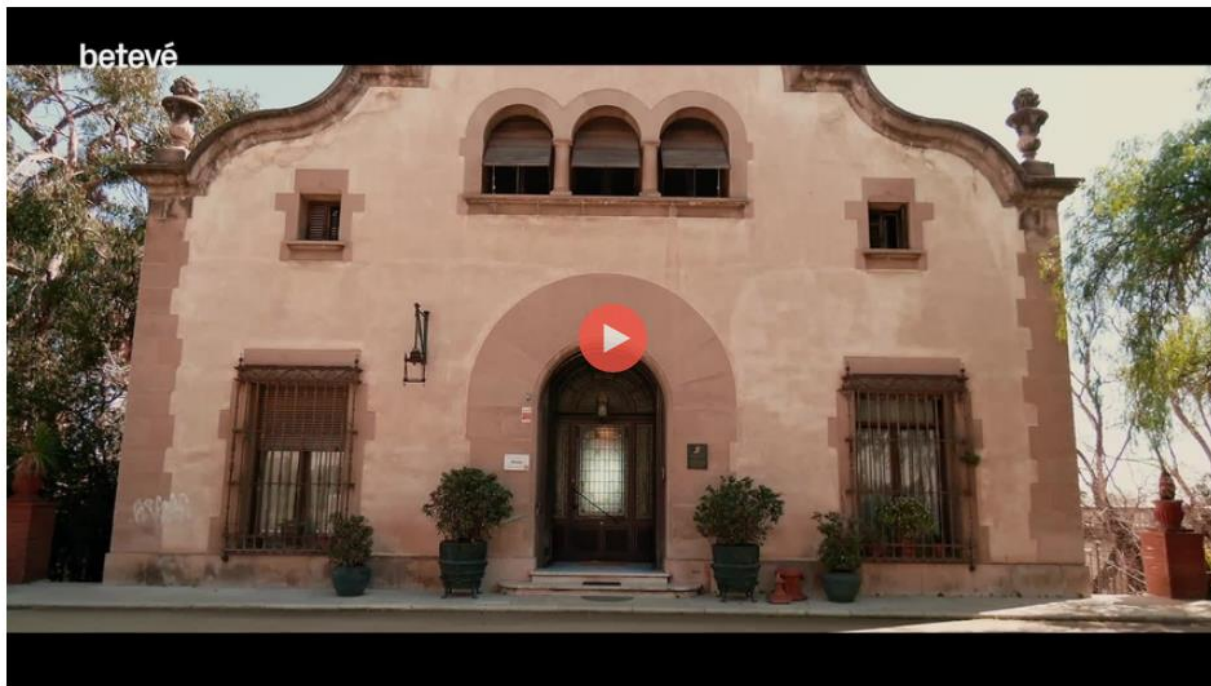

Els secrets de la Fundació Pla i Armengol

S'hi atresoren més de 600 mobles col·leccionats per Núria Pla

Família barris | Laura Sangrà | dimarts, 20 d'abril del 2021, a les 10.49

A la part alta del barri del Guinardó, al número 114 de l'avinguda de la Mare de Déu de Montserrat, hi ha al **Mas Ravetllat**, la casa museu de la **Fundació Pla i Armengol**, al bell mig dels jardins del mateix nom.

Antiga residència de la família del doctor Ramon Pla i Armengol, qui va fer **grans investigacions per combatre la tuberculosi** des d'aquest indret, **la finca és ara municipal, però la casa està cedida durant 50 anys al patronat que gestiona la fundació.**

A part de la casa familiar, el doctor hi tenia el laboratori farmacèutic i les cavallerisses, on guardaven els cavalls amb què feia experiments.

La seva **única filla, Núria Pla i Monseny**, també era doctora i, a més, gran col·leccionista de mobles.

Un canvi de parer que va provocar un litigi

Núria Pla i Monseny va deixar dit que quan ella morís, la finca i els jardins passarien a ser municipals, gestionats per l'Ajuntament de Barcelona. Però en determinat moment “**va canviar d'opinió**”, i va crear una fundació a la qual va donar els seus béns. “I així va estar servit el conflicte entre l'Ajuntament i la fundació”, explica Juan Ramon Ferrero, advocat i president de la fundació. Després del litigi va arribar l'entesa.

“**La finca sencera és de l'Ajuntament, però la fundació té una concessió administrativa de 50 anys per a l'ús de la casa**

— Juan Ramon Ferrero, advocat i president de la Fundació Pla i Armengol

La finca de l'Ajuntament té uns 2.700 metres quadrats. Ara mateix només hi viu la majordona que va tenir Pla i Montseny durant més de 50 anys. L'hereva del doctor va morir el 2010. Llavors, els **Jardins del Doctor Pla i Armengol**, un gran espai de més de tres hectàrees que havia estat en decadència durant molts anys i fortament reclamat pels veïns, van començar a remodelar-se fins que es van **inaugurar**, al desembre del 2019.

La reforma de l'espai ha estat una de les grans obres de l'ajuntament a Horta-Guinardó

Ferrero, l'advocat en referència a la preservació que fan del seu llegat, va conèixer Pla i Monseny quan ella va acudir a demanar-li consell sobre com fer el que ella volia amb els seus béns un cop morís.

“ La fundació ve a ser com el fill que no va tenir... la idea de la doctora era que la casa es pogués visitar com una casa museu

— Juan Ramon Ferrero, advocat i president de la Fundació Pla i Armengol

Una col·lecció de mobles única al món

A la planta baixa del gran edifici hi ha el museu de la fundació, on s'exposen a tot el públic algunes de les joies de la col·lecció que va fer al llarg de les dècades Pla i Monseny, **dedicada sobretot al mobiliari espanyol del segle XVIII**.

Mònica Piera, presidenta de l'Associació per a l'Estudi del Moble, ens fa un "top 3" d'aquesta col·lecció, que és "la més rellevant del món" d'algunes tipologies de mobles, com els barguenyos, o escriptoris de Salamanca. "Si un vol estudiar aquest moble que és molt propi de Castella, aquí pot tenir totes les variants, des que es va crear model, al segle XVI, fins a començaments del XVIII".

Hi ha des de mobles molt selectes fins als més quotidians, com ara **els rebosts**. “Hem banalitzat la importància de menjar, i aquests mobles ens tornen a una realitat” en què **preservar el menjar i saber racionar-lo era fonamental per assegurar el benestar familiar**: “És un moble que té clau, aquí ningú obre la nevera perquè te gana. La mestressa tenia la clau”, indica Piera.

Una moda selecta però subjugant

La tercera tipologia de mobles que destaca Piera d'aquesta col·lecció de més de 600 peces no està a la vista dels visitants del museu, sinó a dalt a la casa que en un futur vol museitzar-se però, de moment, no és visitable.

Són els **bufets d'estrada, tauletes baixes per a espais on les dones benestants s'assentaven al terra sobre coixins, a la manera oriental**. Era molt selecte, es llegia, es cosia i es parlava amb les amigues. Des de l'època medieval fins al segle XVIII es van portar aquests ambients entre les dones de diners, i aquesta forma de seure, tan diferent a la dels homes, “ha creat una diferenciació. Hem estat assegudes més baixes i **la mirada cap a l'home ha estat cap a dalt, psicològicament, de domini**”.

El mas es va obrir al públic per primer cop al 2015, i la ciutadania va poder-hi descobrir no només algunes de les peces cabdals i úniques al món que havia col·leccionat Núria Pla, sinó també l'arquitectura tan única de la masia.